

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

سلیم طاهری
۱۸ اگست ۲۰۱۳

«پورتال»، استوار ایستاده است!

در سرزمین من،
روزنامه لال به دنیا می آید،
رادیو کر
و تلویزیون کور...
و کسانی که طالب سالم زاده شدن این همه باشند را
لال می کنند و می کشند،
کر می کنند و می کشند،
کور می کنند و می کشند...
در سرزمین من
آه! سرزمین من! (شیر کو بی کس)

بلې، در سرزمینی که من زندگی می کنم، نامش افغانستان است. سرزمینی که زیر خمپاره های امپراتوری امریکا تکه و پاره می شود و ابلیس های سبز و ریشو، بی درنگ سر می برند؛ در چنین سرزمینی، روزنامه، رادیو، تلویزیون، وب سایت و پورتال برای بیان ضجه ها و دردها، ناله ها و فریاد ها، مقاومت ها و رستاخیز ها، عصیان ها و طوفان ها، خیزش ها و شورش ها گنگ، لال، کر و کور هستند.
اینجا، اگر در یک طرف، این همه رسانه گنگ و لال هستند، در طرف دیگر صدای بلند استعمار هستند. هر روز، هر ساعت، هر دقیقه و هر لحظه، زهر استعمار از ورای امواج رادیوها و تلویزیون ها، در میان سطرهای روزنامه ها و وب سایت ها و شبکه های اجتماعی چکانده می شود، تخدیر جوانان وظیفه ای است که رسانه ها از سفارت های اشغالگران و دولت های مرتجع منطقه تسلیم می شوند.
در تلویزیونی، «رهنورد زریاب» نشسته است و مهره های «ارباب حلقه ها» را دانه وار شمارش می کند، در حالی که زیر تابلوی «تحفه امریکا برای افغانستان» مست کرده است، بر کفش های «سعد محسنی» دلال فرهنگی استعمار زبان می کشد و لاید از «تعهد در ادبیات» می گوید؛ در تلویزیونی، «سمیع حامد» به بند تنبان «کمال نبی زاده» آویزان شده و شرط بسته است که او را به «فرعون رسانه ها» تبدیل کند، در سایتی، «سعدالدین شپون»

عکس نیم قدش را انداخته است، این جارچی کهنه کار «صدای امریکا»، اینک در بغل جیب «کریم خرم» می خرامد و لابد خود را «فرهنگی» می خواند؛ در روزنامه ای، کسی که به پای جلادان امریکائی خم شد و آنان را «دوستان صمیمی افغانستان» خواند، اکت و ادای امپراتورئی را درمی آورد که آرزو داشت، ایستاده بمیرد!! و در جائی دیگر «فرهنگیان» بد طینت، به پای جلاد خم می شوند و مدیحه سرائی می کنند. اینها همه نوکران زر خرید مأمورین غلاطی شداد دولت پوشالی اند که بیعانه و «آوانس» شان را از دوستم و عطا و فهیم می گیرند.

چنین است روزگار رسانه های ما. ده ها کارشناس، فرهنگی، پست مدرنیست با هزار تدلیس و مدافعه از «منافع ملی» سخن می زنند، منافع ملی که در سفارت های امریکا و انگلستان تول و ترازو می شود و با رنگ های دالر و یورو، آرایش و پیرایش می گردد. اینها مأمور و معذور اند تا افکار توده های افغانستان را مدیریت کنند، مدیریت به سود امپریالیست ها.

در چنین روزگاری، در چنین سیاهی، در میان جنگل خلق باید شاخه ای و چه بهتر شاخه هائی به سوی خورشید استقلال و آزادی فریاد بکشد. یکی از این شاخه ها، پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» است. پنج سال می شود که «پورتال» در میان گردباد حوادث، در میان گزند و لطمه و ضربه، در میان افتراء و هوچی گری «انقلابیون» بی مصرف، که سجده به پای «مارشال جائو» می زنند، استوار ایستاده است. بلی، استوار ایستاده است! استوار برای استقلال، استوار در جبهه ضد اشغالگران!

پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» پنجمین سالگرد پر هیمنه اش را برگزار می کند که از صمیم قلب برای گردانندگان و همکاران آن تبریک و تهنیت عرض کرده و خط «پورتال» را مستحکمتر آرزو می کنم.